

ՊԱՅՄԱՆՔ

Տարիկան գին կ. Պօլսոյ համար	150	դշ.
» Գաւառոց	160	»
» Օտար երկիքներու	180	»
Աղցամակայ Կ. Պօլսոյ	75	»
» Գաւառոց	80	»
Կըրտքանչիւր թերթի գին	60	փր.
Ծանուցիան տողը մէկ անդամի հաւ- մար 2 գւարուշ, երկու անդամի հա- մար 60 փարայ, աւելի անդամնե- րու համար 40 փարայ :		

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՄԵՐԱԿՈՒՅ ԵԿ ՏԱՏԵՍՈԳՈՒ

U.27

լրադրոյս ցրուիչ Պ. Մկրտիչ Սի-
նանեան պաշտօնէն հրաժարած եւ ա-
նոր տեղ լրադրոյս ցրուիչ եւ դրամա-
հաւաք կարդաւած է Պ. Յօհաննէս
Դափաքեան: Ալ խնդրենք լրադրոյս
տարեկան պարաք ունեցող մեր ար-
գոյ բաժանորդներէն՝ որ այս նոր ցըր-
ւիչը մեր սոսորագրութեամբ անդոր-
րադիր իրենց ներկայացուցած ժամա-
նակ՝ առանց կասկած անաց վճարելու
հաճին:

ԿՈՍՏԱՆԴՐԱՆԻՊՈԼԻՍ 4 ԱԳՐԻ

•ԲԱԴԱՔԱՆ

Պապտական արքունիքը քսան եւ մէկ
կանոնաց եւ Պապին անսխալտականու-
թեան նկատմամբ Պաղպիոյ եւ Աւատ-
րիոյ տէրութեանց գրած ծանուցա-
դը ըստուն պատասխանեց: Կարդինալ
Անժօնէլիի առ Պ. Տարիւ եւ առ Պ.
Պայսթ ուղղած պատասխաններուն
գլխաւոր հասուածները հրատարակե-
ցան: Կարդինալը տեսականին եւ գործ-
նականին մէջ մեծ տարբերութիւն մը
կենալու սկզբունքն իրեն փաստ ըըռ-
նելով կըսէ. Ոչ ոք կընայ արգելուլ
զեկեղեցին այն մեծ սկզբունքները
հրատարակելէ, որոց վրայ հիմնուած-
է իւր աստուածային շէնքը. բայց այն
ուորը կանոնաց գործադրութեան
նկատմամբ եկեղեցին իւր երկնային
հիմնադրին օրինակին հետեւելով, մար-
դոց բնական տկարութիւնն ուշադրու-
թեան տունելու հակամէտ է. հետեւ-
ւաբար մարդկային տկարութիւնն այնա-
չափ գործ կը սղահանչէ, որչափ որ
իւրաքանչիւր գար եւ երկիր կընայ
տալ: Ահաւասիկ տրամաբանութիւնն
մը որ Բառքալայ գրչով՝ քննադատ-

ւելու արժանի է : Կարգինալ Անթո-
նէլի ըսել կուզէ, թո՞ղ տուէք որ մեք
անխալականութիւննու մոլութեանց
ցանկը հրատարակենք. ևթէ դադղից
կամ Գիւնանիոյ մէջ ասոնք կատար-
եալ չգործադրին, գնենէ ուրիշ առջեր,
ուր Պատին իրեւ երկրորդ Աստուած
նկատող կոյլ կաթողիկներ կընան գրա-
նուիլ, հոն կընանք մեր վարդապե-
տութիւնները .քալեցնել . մեք մարդ-
կային ուկարութիւնը կը ճանչենք, եւ
տեղւոյն ու ժամանակին համեմատ կը
շարժինք, դիտենք որ դուք անխա-
լականութեան կամ մոլութեանց ցան-
կին ջերմեռանդ. հաւատացեալներէն
չէք, բայց թող տուէք որ դոնէ ու-
րիշներուն հաւատացնել տանք:

Ահա կարգինալ գեսպանողէտին
խօսքերուն ճիշտ մեկնութիւնն այս է,
որ՝ ինչպէս կըսէ գաղղիերէն տուածը՝
դեղահատերը ուկեզծելով կընեցնել
կուզէ. բայց ճիպիթական վաստանու-
թեան աղղեցութիւնն հիմա կոտրած-
րդայի, տարակորս չկալ որ անկէ խար-

փարիզէն առնուած հեռաղ իլիսե-
րը Նարսուն Դիք պաշտօնէից մէջ ան-
համաձայնութիւն մը կը ծանուցանեն,
որ սահմանադրական փոփոխութեանց
յայտագրին վրայ ծագած է: Նարսուն
կայսրն իւր մոնական կառավարու-
թիւնը ժաղովրդական կամաց այսինքն
ընդհանուր գուէարկութեան գիմե-
լու իրաւանց վրայ հաստատած էր:
Բայց այն երկիրներուն մէջ՝ ուր խոր-
հըրդարանի միջոցաւ կատավարութիւ-
նըն անկեղծարար կը գործադրուի,
ժաղովրդական կամքը ներկայացնելու
իրաւանքը խորհրդարանին կը վերա-
բերի եւ ոչ վեհապետին: Նարուկըն Դ.
իւր այս իրաւանքը նոր սահմանադ-
րական յայտագրին մէջ պահած ըլլա-
լով, ոչ միայն խորհրդարանին անդամ-
ներէն շատոն՝ ոյլ եւ պաշտօնեայներէն
ուսնոնք կերեւի թէ անօր դէմ կեցան
եւ այս պատճառուաւ երամուից պաշ-
տօնեայ Պ. Պիւֆէ, արտաքին գործոց
պաշտօնեայ Պ. Տարիւ, Ներքին գոր-
ծող պայտօնեալ Պ. Վարտօմ Տրա-

ժարական տուին: Սակայն Պ. Էմիլ Օ-
լիվիէ, որ կայսեր ստորոգելիքը բոլո-
րովին նուազեցնել ուղղողներէն չէ,
պաշտօնէից նախադահութիւնը կը
պահէ, եւ պաշտօնէութիւնը վերա-
կազմելու դրազած է:

Աւատրիոյ պաշտօնէից մէջ տլանհամաձայնութեան պատճառաւ փոփոխութիւնն մ' եղաւ։ Աւ ասրիվական ընդհանուր խորհրդաբանին ընտրութիւնը հիմա դառաւական աւագագողովները կընեն։ Քայլ Գօհէմիացիք ինքնորինութիւնն պահանջնելով, իրենց աւագագողովներես գոխանական ընտրութիւնն ըլլրաւ։ Այս պատճառաւ կառավարութիւնն առիսպուեցաւ դժուարութիւնը լուծելու միջոց մը դանել, որուն համար պաշտօնեայք միտք ունէին ընտրական իրաւանց օրէնքք մ' առաջարկել խորհրդաբանին, այս իրաւունքն ուղղակի ցողով դեան տալու համար բայց Աւագ ագողովներէն ընտրուած խորհրդաբանն մը, կրնա՞ր իւր ընտրադաց իրաւունքին վսայ օրէնսդրել։ Ահա այս դժուարակննիւ խնդիրը պաշտօնէից մէջ անհամաձայնութեան պատճառ եղածէր, մանաւանդ որ Գօհէմիացիներն ու Լեհէրն ալ ինքնորինութեան պահանջնելու մեջ ետ կեցընելու ջանքերն ալ մինչևւ ցարդ մեծ յոշողութիւն դասած չեն երեւիր։

Ամերիկացի լրադիբները դառն
դանդասներ կընեն Սխացեալնահան-
դաց մէջ եղեանագործութեանց եւ
ամեն տեսակ չար կրից եւ մար-
թեանց օրքան զօր ծաւալելուն վլայ-
պով ընկերական կարդը կրոծանման
վասանցի մէջ կիշնայ :

Մարդասպանութիւնն ու գողութիւնն ամեն երեւակայելի ձեւերավյանապէս կը կատարուի մինչեւ անգամ մեծ քաղաքաց մէջ, ուր ճշմարիտ անօպատճութիւն մը կը վայելն, այսպէս որ մարդ կը կարծէ թէ դատաւողներն ու աստիկանութիւնը դոգերուն ու մարդասպաններուն խորհրդակից են :

Նեւ—Եօլփեւ մէջ, ուր Փարփղի
բնակչաց կիսուն չափ ժողովուրդ չկայ,
ոճիքները քառապատիկ եւ գուցէ
տասնապատիկ աւելի են : Աւազա-
կութեամբ ախտը նոյն յաճախութեան
սաստկացած է նաեւ նոր Օրլէանի, Շի-
քափոի եւ ուրիշ մէծ քաղաքաց շա-
տերուն մէջ :

Աւոր կերթանք, կըսէ Միացեալ—
Նահմանդաց բուռիէ լրագիրը, եւ կը
վախնայ ող ներկայ սերունդին մէջ
տիրող կննաց արհամարհանքն եւ այլոց
առայլած քին աչք անկերս մոլութիւ-

Պիտի կատարուիք :
Պրէզիլէն և կամծ լուրերը կը ծանուցանեն թէ Բարսկուէյի պատերազմը լը-մընցած է, եւ Խօրէզ սպաննու եր է :
Փարիզ ԱՅ ասդրիւ
Օբէնոզրական մողովին մէջ Պ. Օլի-վիէ առաջարկեց որ խորհրդարանն այս

ՊԱՑՈՒՆԵՎ

Դուրս գայած լրապետց ձանքու
ծախքը Խմբավրութեան փայ է:
Վրադրոյս վերաբերեալ նամակ
կամ որ եւ իցէ զրութիւն Խմբադիք
—Տիոբէնիս պիտի տղորի, Կ. Պօ-
լիս, Զինիլի Խստն, Սասիսի գրասեն-
եակը :

—

բանի մը բարեմբառ ազգայինք որք
Ամերիկայի Միացեալ-Նահանդնե-
րը նոր Աւետեաց-Երկիր մը կարծե-
լով Տաճկաստանէն հոյ գաղթական-
ներ հոն տաճնիլ կերպեն :

իսկ այն Ամերիկացի միսիօնուր
ներուն ինչ ըստնք, որ իրենց հայրենի-
եաց բարոյական այս տիտուր վիճակի
անդարման թողլով՝ Աւետարան եւ բա-
րոյականութիւն քարոզելու կուգան-
Արեւելքան ապդաց եւ մանաւանդ Հա-
յոց մէջ, որ աւազակութիւնն ու մար-
դասպանութիւնը խիստ հազուադեպ է ո-
ո ճիշներ են:

իտալիոյ մէջ ծանր խռովութիւն
ներ ծագեցան : Մարտի 4 ին զինսեա
խռովեր երեւցան բավկայի զօրանոց
ներուն առ ջիւ : ուր յեղափոխական
աղմուկ եւ գոռոտմներ հանեցին , եւ
ներսը գանուող զօրաց ծափահարու-
թիւնները ըրին : Բայց տեսնելով որ զի-
նուորներն իրենց նկատմամբ քաջա-
լերիչ դիրք մը չէին բռներ , ձևոք ը-
նին գանուած ասրճանակներն անոնց
վրայ սրբապեցին , եւ զօրաց հրամա-
նատարներն ու քանի մը զինուոր չա-
րաչար վիրաւորեցին : Կ'երեւի որ իրը
ունշարարք իրենց զէնքերը միջնաբեր
դէն գոցած էին : Բայց իրենցմէ քա-
նի մը մարդիկ իյնալուկ դիւրաւ . եւ
մղուեցան եւ խաղաղութիւնը վերա

տահած խուզվութիւններն ալ բաւու-
կան ծանր էին և գանձի մանղաշոն
հրամանաւասարք, որ կըստի թէ Մած-
ծինեան կուսակցութեան վաճառու-
ած էին, դաւաճանութեամբ ապրս-
տամիները զօրանոցն առին, որք զի-
նուսրաց հրացաններն իբենց դրուած-

տեղէն վերցնելով անոնց վեայ յար-
ձակեցան: Բավիտյի մէջ ընակեալ զօ-
րախումբի լին դասալիքները կը շատնան,
եւ այս ապստամբութեան միջոցնեառ
թը հրամանստար աներեւոյթ եղան:
Մատէնայի զօրագունդին մէջ դըժ-
դոհութիւնն աւելի ծաւալած է, բայց
ապստամբութիւն ծագած տեղերու
ժողովուրդը դարձու բանեք զատ ուրիշ

շարժում չցուցին: Մած ծինի, Ռօմանեայի մէջ իւր բարեկամներէն մէկուն ուղեալնամսկ մը հրատարակեց, որ բաւական ցոյց կրւապ թէ ապատամբութիւնն ուրիէ ծագում առած է:

— — —

Փարիզ 42 տպակիւ
Տարիւ կոմսին հրաժարութիւն իբրևեւ ըս-
տոյդ կը նկատուի, որովհետեւ կայսրը
ժողովրդեանկօչում ընելու իրաւունքը
պահել կուզէ: Հրաժարեալ պաշտօնեայ-
ներուն տեղ որինքներ չպիտի դրուին ժո-
ղովրդեան քուէէն առաջ, որ մայիս 8 ին

պիտի կատարուի :
Որէշղին եկած լուրերը կը ծովու-
ցանեն մէ Բարտկուէյի պատերազմը լը-
մնոցած է , եւ Լօրէղ սպանուեր է :
Փարէղ 43 ապրիլ

բով հրատարակուած յօդուածին հա-
կիրճ պատասխան մը տալ մեղ պարտք
համարեցինք, ձեր ու շիմ լնթերցողաց
թովառվ առարկութիւնն եւ պատա-
խանը գատել:

Այն ժողովուրսին որ այս օր Արեւ-
և Երեան կաթողիկեայ Հայ անունն ա-
ռած է, չիկրնար եւ չուզեր վիճաբառ-
նութենէ եւ քննութենէ խուսափիլ,
որովհետեւ իր հոգին եւ իր գաստին
հիմը նոյն խակ վիճաբառնութիւնն եւ
քննութիւնն է, այլ միայն իրաւունք
ունի խաղքելու բարեմտութիւն քըն-
նադասներէն, եւ գոնէ Քրիստոնէա-
կան սէր եւ թերեւս համակրութիւնն
ամեն Հայ անունը կրող անձանցմէ :
Սրդ՝ վերոյիշեալ յօդուածին հեղինա-
կըն այս հիմնական նկատմանց թերեւս
բաւական յարդ չընծայեր երբ անց-
եալն եւ ներկայն եւ ինքզինքն անդամ
մունալըլ՝ կը գոչէ . « Ռո՞ է իրեն աղ-
դութեան գոսչմը, ու՞ է հայրենիքը,
ու՞ է իր լիդուն « այն ժողովութեան
համար որ իւր հարիւր յիսուն տա-
րուան գոյութեանը մէջ աղդութեան,
հայրենիայ, հայրենական լեզուի սէրն
տածելով՝ բոլոր աշխարհի առջեւ Հայ
անունն պարծանքը փոքր ՚ի շատէ տ-
ւելցունելու նկրաած է: Նոյն յօդուա-
ծին զեր. հեղինակն արդեօք աղ-
դութիւն բառը ի՞նչպէս կը համենայ.
եթէ յօդուածին սկիզբը բասածին պէս

բանութեամբ կրնայ Անդղիական եւ
Ամերիկացի ազգերն օրինակ բերել,
երբ Անդ զիս եւ Ամերիկա ոչ միայն
Կամթովիկութեան՝ ոյլ հարիւրաւոր կը-
րօնական դրութեանց յարեալ խսիւե-
րէ բաղդիացած են. խակ եթէ ազգու-
թիւն ըսելով ինչպէս իւր յօդուած ին
մնացած մասն ենթադրել կուտայ ,
միմիայն Հայուսուանեաց Եւելքէն կիմանայր
ի՞նչու ուրեմն բացէ ՚ի բաց ըսելը որ
իրեն համար աւէնին ըսել՝ մի միայն
կըօհք ըսել է. զանէ զիս իմասց ըլլալու
համար՝ այս շիոթ գաղափարաց հո-
սարակութեան մէջէն պէտք էր միտքն
ու զրիչն աղատէլ :

Ո՞չ, Արեւելեան կաթողիկէ Հայեա-
րը «Նոր ազգութիւն մը» կազմելու
ոչ կարստութիւնն ունին եւ ոչ անհե-
թեթյաւակնութիւնն երբեք ունե-
ցած են. ինչպէս էին յառաջ, նոյն-
պէս եւ հիմնյ ցեղով եւ աշխարհածք
(ըստ առաջին առաման յօդուածին) Հայ
ժայռքուր մըն են, ոչինչ աւելի կամ
նուազ. ինչպէս էին յառաջ, նոյնպէս
եւ հիմնյ Հայ կաթողիկէ հաստիքուր-
նեան մըն են, ըստ դրութեան Օսման-
եան պետութեան, որուն հպատա-
կութեան եւ քաղաքական օրինաց-
տակ կապրին :

ինչու՞ ուրեմն, պիտի ըսէ յօդուած
ծին գեր. հեղինակը, ինչու՞ այսաւի
վիճարանութիւն, այսափ դղրդուան
միայն Արեւելքան բառ մը յաւելցնե-
լու համար ազգութեամբ Հայ և զող
ժողովրդեան մը. պատճառն յայսնի
է, եւ եթէ գեր. հեղինակը զայն չէ
հասկցած տակուին, խիստ քիչ ու-
շագ րութիւն ըրած պիտի ըլլաց Հայ
կաթողիկեաց ինդրոյն. պատճառն
այն է որ կաթողիկէ Հայերը՝ տէս-
նելով որ իրենց 'է հրանտիւն ճանչցած
զլուխը կուզէ յեկեղեցական կար-
դադ ըստ թիւնն եւ 'ի սովորութիւնն
ափրապետել իրենց վրայ, զոր երբէք
չեն ընդունած եւ պիտի չընդունին,
եւ թէ կրօնից սրատրուակաւ իրենց
հայրենաւանդ իրաւունքն եւ սովո-
րութիւնքը չնիշել կըսպաւնացուի, ինք-
ոնք իսպաւնաց մասն ու Ամա

Նելով վերահստատեց հանդիսապէս
իր հին կաթողիկէ հաւատաքը, ինքինս
քըն ազատ հրատարակելով Առեւելուն
Եւսուցույն Պատրիարքութիւն իշխանութեա-
նէն։ Ահա քիչ խօսքով Աբեւելուն
մակդրոյն նշանակութիւնը :

ուղ սասայ կարծւար խոդիր մը թէ
Պատըլ իլ այժեւան կցը եւ ինքնահկորչ-
ծան ընթացից մէջ այս Աշեւելքն կա-
թաղիկէ ժողավարդը պիտի ճանաչէ⁵
իբրև մասն եւ անդամնեաթողիկէ ե-
կեղեցւոյ. այս խնդրոյս պատասխան
տալ անկարելի է, քանի որ Հռոմեաց
ժողովն չէ վճռած անսխալութեան
խնդիրը՝ որմէ կը կախի ընդհանուր
կաթաղիկէ եկեղեցւոյ եւ Պապութեան
անդամ աւգադայ հանգամնքն եւ
ճակատագիրն Այլ յայսնի է որ կա-
թողիկէ հայերը պիտի ընեն յայն աւ
ինչ որ ընեն այն ամեն կաթողիկէ աղ-
դերն զոր երկու հարիսրէ աւելի ե-
պիսակոպոսնք կը ներկայացնեն այսօ-
ի Հռովմի Ռւսակի իրենց այսօրուան բըս-
նած գիրքն որոշ է եւ զերծ ամեն-
տեսակ վարանմանէ եւ երկրայտթե-
նէ. իսկ իրենց առյապայ հետեւելու
ընթացքին վրայ գոնէ վարանելու ե-
շիսթելու պատճառ մը չունին :

մէջ զոր կը մղենք, մեր առաջին մը
խիթ արութիւնն այն է որ համօրէ
Ազգայինք, բաց ՚ի յօդուածին Գեր
հեղինակէն, մեզի համակրութիւ
եւ քաջալերութիւն ցուցուցին, հա
մակրութիւն եւ քաջալերութիւն, զո
դուք եւս, Պարոն Խմբագիր, ՀՊՀա
ցաք մենէ, որուն համար ընդունեցէ
հոս մեր հրապարակաւ չնորհակալու
թիւնները :

Աբել-Ելշան կանոնակիր Հայ Տէ

Համարագիր .
Հքամանաւ Ամեն . Ս . Պատրիարք
Հօր եւ ըստ տրամադրութեանց Ազգ
Ասհմանադրութեան Թաղիս Ս . Հքեց
տակապեա եկեղեցւոյ Թագլ խորհուր
դը ընտրուեցաւ ամենայն Խաղաղութ
թեամբ :

Առաջին քուէարկութեամբ՝ ո
կստարուեցաւ. Մարտ 22 կիւրակի
ժամ՝ 7 ին, 820 ընտրողներէն 604 ի
քուէովը բայցարձակ առաւելութեամ
թաղ. խորհրդոյ անդամ ընտրուեցա
հետեւեալք .

1. Մկրտիչ	Աղա Ֆրէնկեան	47
2. Մկրտիչ	" Զօյլքեան	37

3. Յակոբ ։ Փալշաճեան 35
 4. Համբարձում ։ Կարսապետ ան 30
 իսկ երկրորդ քուէ արկաթիստ
 որ տեղի ունեցաւ Մարտ 29 կիւրակ
 նոյնագէս ժամ 7 ին, յիշեալ ընտրու
 ներէն 599 ին քուէով բացարձակօրէ
 քուէ ստանալով թաղ. խորհրդակա
 ընտրուեցան հետեւեալք. քուէ
 5. Յովհէփ Աղո Գաֆաֆեան 44
 6. Տիգրան ։ Ումէտեան 41
 7. Մ. Յովհաննէս ։ Գատըեան 38
 8. Սահակ ։ Գարսյեան 35
 9. Յակոբ ։ Ծերունեան 33
 10. Մ'իքայէլ ։ Սերովիէեան 31
 Ալով եւ ամբողջացաւ խորհուրդը
 Սակայն որովհնաեւ ընտրեալնե
 րէն Յակոբ աղա Փարչաճեան եւ Սո
 հակ աղա Գարսյեան հաստատամասա
 բար հրաժարականնին տուին Ընտրու
 զական ժողովին, ուստի համեմատա
 կան առաւելութեամբ քուէ ստացու
 ներէն կարսապետ աղա Ղաղարոսեա
 263 եւ Մ. Յակոբ աղա Մ. Սարդիս
 եան 249 քուէով յաջորդ որոշուեցան
 Խնդրելով . . . խմբագիր, որ բա
 րեհաճիք ներկայալ հրաժարակել յա
 ռաջիկայ թնըթերնու դ. միջոցաւ.
 Ենամք . . .

ՅԱՊՐԻՒ 1870 Ի ԳԻՒՆԻՑ ԸՆԿՄԵՐՈՂ ԱԿԱ
Յ. ՀՐԻ ՀՄՈՎԻ ԽԱՂ ԺՈՂՈՎՐԴՅ ՆԱԽԱԳԱ
ԱԿԵ ՊԱՐԱՊ ՏՔՐ. ԲԱՐԵՎ-ՌԻՆ

պատ կալսան Տէր. Յարութիւն

ԳՐԱԿԱՆ

C U R O P I

Ա . Տիւմբոյի վիպասաննական տազանդը, վաս վառուն եւ անսպասելի երեւակայութիւնն ամենուն յայտնէ: Եթ ք ոզմոհատոր երկերէն նոյն խականուք որ տարբեր գրիշներու արդիւնքը կը կը համարուին, անուանի վիպասանին յատուկ գրոշմը կը կրեն: Սակայն եթէ երբեմն հիանալի եւ տաւապելախառն զրոյցներու հիւս մը կը ծայէ, ինչպէս Մանե—Քէսնօ, երբեմն սիրայօդ գէպ մը աղդու եւ եղերական գոյներով կը նկարէ, ինչպէս Պատուակուուր, եթէ երբեմն մարդկային յուուի կրից ահուելի կողմը կնայի եւ անկէ պատմական դասեր կհանէ, ինչպէս Երեւելի Ոճէր, եթէ երբեմն սկեպտիկեան կըլլայ եւ մարդկային խորագիտութեան մէկ ահարկու օրինակը ցոյց կուտայ, ինչպէս Դժունչէ ժահը, եթէ երբեմն պատմութեան ստորին փոշիները կը խառն եւ ընտանի ու ընկերական կինաց զանազան փոփոխութիւնները անհամեմատ առատութեամբ կը գծագրէ ինչպէս Երեւ—Հրացանունէր եւայլն եւ այլն, պէտք է ըսել նաեւ որ Տիւմբամօրիկին մէջ նշանաւոր սրաադէտ ու էրտէքու հեղինակ մ'է, եթէ ներելի առաջ ու ուսուածական:

այս բառը դուրծ ածել։
Եւ արդարեւ Ա. Տիւմա երբէ
այնքան դողմադիկ, մանրակրկիտ, քըն
քուշ եւ որտառուչ ոճով չէ նկարագ
րած ապերջանիկի սիրոյ մը պատկեր
որչափ Ամօցին մէջ; Ի՞նչ նուրբ հե
տագոտութիւն, ի՞նչ մանրադին քըն
նութիւն սրտի զգացումներու, ի՞ն

առատ ու բեղմաւոր դիտողն թիւն
ներ եւ դասեր։ Կարծես թէ հեղինա
կը, ինչպէս որ ալ յոտադարձանին մե
կըսէ, սրտավնութիւն մը կըսէ, աշ
մինքն անմեղ՝ գդայուն, նիհար, ա
յուսակտուր օրիորդի մը հօգին ընթեր
ցողին աշքին առջեւը կը բանայ ե
անոր ամեն խորչերը կը զննէ, ամեն
թելերը կը զարնէ, ամեն հաւաշները
կը լսէ, ամեն արցունքը կը տեսնէ, ա
մեն դազանի զգացումները, գովեր
կամ անխոստավանելի, մանրացոյցը
կը դիաէ, կը վերլուծէ, միշտ դիւ
ուածներու եւ իրողութիւններու բընու
կան բերմանքով։

Եւ ի՞նչ է Ամօրիի նիսթը։ Մի յոսար, հեղինակն առվարական ոճին համապատասխան է առաջարկութեան մեջ։

մեմատու տեսանել բազմաթիվ գերա-
սաններ տեսարանին վրայ, որոնք կլու-
մէ ջէ մէջ յատուկ գերն ունին եւ ըու-
վչովին հիանալի վախճան մը տալու է
նկրտին. ոչ, Ամօրի պարզ եւ մինչեւ-
ցայսօր անըստատիկի մնացած զգա-
ցումի մը նկարագիրն է, նկարագ է
մը՝ որուն պարզութեան մէջ է վաերա-
թիւնն ու բնական արժէքը: Մէջ
հանձարներու տրուած է անդադա-
մի եւ նոյն անձերով ընթերցողին մի-
քը զբաղեցնել՝ առանց անոր ու շար-
րութեան տալուուկ առաջ: Շատին
Անունն (Դոթողիա) մէջ աւելի մե-
հրաշալի եւ հրապուրիչ է՝ երր քահո-
նոյ մը եւ մանուկ մը միայն տեսարա-
կը հանէ, քան քերտէ եւ որիշ ո-
բերգութիւններու մէջ, ուր մոլեցի
տրփանաց եւ փառանողութեան ամե-
գաղննի թելերը կը շարժէ՝ ահ ալ-
դահատութիւն եւ գորով ներշնչելու-
համար:

Մեծանուն այլ պարզասէր ծերա
նի բժիշկ մը՝ պարոն Տ'Ավելինյի՛ կ
դուստրը՝ սիրասուն վախտ և գեղա
նի էակ մը՝ Մատլէն՝ որ թրթուրի և
կեանքն ունի. թեթեւ զեփիւռէ մը և
շարժի, աննշան տաղնապէ մը կը վը-
դովի, սկասահական այլայլու թենէ
կը սորոսուի, սրտաշարժ դաշնակէ
կը թրթուայ, թագուն զգացումէ
և ու մեռնի: Հայո մը որ կը ուղարկու

իր աղջկան վրայ, հայր մը սրուն միակ փառապիրութիւնն է տեմնել իր աղջկը, իր հրեշտականման Մատղէնը՝ Երջանիկ կայտառ ու զուարթ, հայր մը՝ որուն անդուլ հալ ու մաշ անձանձիր հոգն է իր աղջկան ամեն՝ յուղմունքը դիսել նշանակել դարմանելու մտօք զանի ճարակող ախտին երեւոյթները մահը զննել հայր մը վերջապէս որ նախանձուլ կը գրգռի սիրահարի մը դէմ, որ իր աղջկան շնչովը միայն կ'ապրի, այս հայրը իր բոլոր բուժական գիտութեամբը չի կընար ազատել Մատղէնը մահուան ճանկէն եւ ինքն ալ անոր հետ գրեթէ գերեզման կ'իջնէ. իսկ Ամօրի որ՝ ի մանկութենէ կը սիրուի եւ կը սիրէ զՄատղէն, Ամօրի, որ թէ եւ ունեւոր, վառվռուն, վէս, կընարէ Մատղէնի ստուերին ներքեւ անշուք ապրիլ եւ սլարոն Տ'Ավրինյի հայրական սիրոյն կը նախանձի, որ յաւիտենական սէր մը կը նուիրէ անոր, որ լսկ կին մը կը տեսնէ աշխարհիս երեսը, յերկնուստ իջած հըրեշտակ մը սիրելուն՝ անոր հետ երկինք դառնալու կ'ուխտէ, եւ իրօք իր վաղամեռիկ սիրուհոյն մահուանէն ետեւ՝ հրացանակը իր ճակտին կ'ուզգէ անվեհեր. Ամօրի իր ուխտը կը մոռնայ ակամայ. Ամօրի կ'ապրի. Մատղէնի հօր քրոջը աղջկանը՝ Անդուանէդին յանդէստ սիրահարած կը դտնուի, եւ ՚ի վերջէ, մինչդեռ պարոն Տ'Ավրինյի մինչեւ իր սակաւատեւ կենաց վերջին շնչոյն սպառ իր շարունակ իր Մատղէնին դամբանն հսկելէն ետեւ՝ անոր գերեզմանը կը մտնէ, Ամօրի Անդուանէդին, այս բարեսիրտ, անձնուեր այլ սիրավառ օրիորդին հետ առաջաստը կը մտնէ ճակատագրային բերմունքով մը :

Ահա առողջ են վէպին գերասան-
ները, գէպէր եւ վախճանը, սակայն
հայրական աննման սիրոյ ի՞նչ գանձեց
կան անոր մէջ, սիրային զգացումնե-
րու ի՞նչ նուրբ թելեր կը թնդան անոր
մէջ, ի՞նչ պէս հայր ու սիրահար իրա-
րու հետ կը մրցին ՚ի սէր եւ վերջապէս
հայրն յաղթանակը՝ ինչպէս ամեն վայրի
եան՝ մահուան գիրկնալ կը տանի, եւ
Ամօրիի ընթացքով մարդկային սրաբի
յեղյեղուկ վիճակին մէկ օրինակը կըն-
ծայէ . այս ամենը քաջ ըմբռնելու
եւ զգալու համար պէտք է կարդար
Ամօրի :

Թարգմանչից՝ որ է Մեծ. Մ. Մամուրեան՝ թէ եւ աւելորդ է ըստ յաղղեր է բնազրին ոճին անուշութիւնը, պարզութիւնը եւ բնական ձեւը իմաստից եւ զգացումներու հաւատարիմ բացատրութեամբ հայերէն աշխարհիկ անուշ եւ սահուն լեզուվ վերածել, աշխատութիւն մը, որ թէ եւ առ երեսս հեշտին կերեւի, սակայն իր յատուկ դժուարութիւններն ունի ըստ պրում չի նմանիր այն վէպերուն, որոց մէջ ատէալ զրիչն ու լեզուն մեծ մեծ կը խօսին, ահարկու դէպֆեր ահարկու բառերու հետ իրարու կը յաջորդեն, կը զրաւեն, կը զարնեն եւ թարգմանչին մոռքի եւ լեզուի հմտութեան կը կարօտին, սակայն ատոր մէջ հոգին ու սիրտը կը խօսին, եւ բաւակաչ չէ թարգմանչի մը քաջ զրել, պէտք է նաև զգալ որ հարազատ դործ մը ծնի. Մէր կարծիքն այն է թէ պարոն Մ. Մամուրեանի լոկ գրիչը չէ թարգմանել զայն, այլ իր միտքն ու սիրտն ալ սոյն դործին մէջ իրեն աջակից ու անուելին.

դտեռուեր են :
Կը յորդորենք ազգայինները որ
անդամ մը Ամօրին կարգան . հաւասարի
ենք որ մեր այս հարեւանցի խորհրդ-
դածութեան պիտի հաւանին եւ ա-
նոր մէջ վերներ թարդմանչին զբիչը
պիտի ճանչնան :

